

აღლაჰის შუამავალი (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) ღოცვას თაქბირით იწყებდა, შემდეგ კითხულობდა, "აღლჰამდუ ლილლაჰი რაბბილ 'აალამინ"

გადმოცემულია მორწმუნეთა დედის აიშასგან (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი), რომელმაც თქვა: აღლაჰის შუამავალი (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) ღოცვას თაქბირით იწყებდა, შემდეგ კითხულობდა, "აღლჰამდუ ლილლაჰი რაბბილ 'აალამინ", როდესაც რუქუ'ზე მიდიოდა თავს არც მაღლა წამოწევდა და არც დაბლა დახრიდა, არამედ მათ შორის აჩერებდა, როდესაც რუქუ'იდან თავს წამოწევდა და სწორდებოდა საჯდაზე არ მიდიოდა, სანამ არ გასწორდებოდა ფეხებმდგომი, როდესაც საჯდაზე თავს წამოწევდა მეორე საჯდაზე არ მიდიოდა, სანამ დამჯდარი არ გასწორდებოდა, ყოველი ორი რაქათის შემდეგ ათ-თაჰიათს კითხულობდა, ის მარცხენა ფეხს დააწვენდა და მარჯვენა ფეხს მაღლა დააყენებდა, ეშმაკის მსგავს დაჯდომას კრძალავდა, ასევე კრძალავდა, რომ მამაკაცს იდაყვები გაეშალა, როგორც მტაცებელი ცხოველი აკეთებს ამას, და ღოცვას სალამის მიცემით ასრულებდა.

[სანდო (საჰიჰ)] [გადმოსცა მუსლიმმა]

მორწმუნეთა დედა აიშამ (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გაიხსენა შუამავლის (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) ღოცვა, რომ ის ღოცვას თაქბირის წარმოთქმით იწყებდა, და ამბობდა: "აღლაჰუ აქბარ", ღოცვას ხსნიდა სურა ალ-ფათიჰათი. აღლჰამდუ ლილლაჰი რაბბილ 'აალამინ (ქება დიდება სამყაროების ღმერთს). როდესაც ფეხზე დგომის შემდეგ რუქუ'ზე წავიდოდა, რუქუ'ის დროს თავს არც მაღლა სწევდა და არც დაბლა დახრიდა ხოლმე, არამედ სწორად გასწორებული (ზურგის გასწვრივ) იჭერდა, როდესაც რუქუ'იდან წამოდგებოდა გასწორდებოდა წელში სანამ საჯდაზე წავიდოდა, როდესაც პირველი საჯდადან წამოწევდა თავს, ის მეორე საჯდაზე, მანამ არ მიდიოდა, სანამ დამჯდარი არ გასწორდებოდა. ყოველი ორი რაქათის შემდეგ ჯდებოდა თამაჰუდზე და კითხულობდა: "ათ'თაჰიათუ ლილლაჰი ვა სსალავაათუ ვა ტთაიბაათუ..." (ყოველი მისალმება აღლაჰს ეკუთვნის, ყოველი ღოცვა და სიკეთეები), როდესაც ორ საჯდას შორის ან ბოლო თამაჰუდზე დაჯდებოდა მარცხენა ფეხს გაშლიდა და დაჯდებოდა მასზე, ხოლო მარჯვენას დააყენებდა. აკრძალულია, რომ მლოცველი ღოცვაში იჯდეს შაიტანივით: ანუ გაშალოს ფეხისგულები მიწაზე და დაჯდეს ქუსლებზე; ან უკანა საჯდომი მიაკრას მიწას, წვივები[მუხლები] კი სწორად წამოყენებული მდგომარეობაში და ხელები მიწაზე დადოს, როგორც ძაღლი შლის; ან კი ღოცვისას იდაყვები გაშალოს და სუჯუდში გააფართოხოს, როგორც მტაცებელი ცხოველები იფართოებიან. ის ღოცვას მისალმებით ასრულებდა: «ასსალამუ ალეიქუმ ვა რაჰმათულლაჰ», (აღლაჰის მშვიდობა და წყალობა იყოს თქვენზე), მარჯვნივ და შემდეგ მარცხნივ ერთხელ.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

